

насятъ на господаря си. А той за награда имъ дава да изядатъ главата и червата на плячката. Когато уловената риба е твърдѣ голѣма, гяволицитѣ си взаимно помагатъ една на друга: една я залавя за главата, друга — за упашката и така я домъкватъ до лодката.

При хубаво врѣме една добръ приучена на ловъ гяволица улавя до 2 килограма риба въ единъ день. Въ Китай има рибари, които иматъ приучени на ловъ по 100 гяволицы, но само 10 сж досга за да може охолно да се издържа цѣло рибарско сѣмейство.

Народни приказки

I. Радоститѣ на косчето.

Верѣдъ една зелена гора имало полянка. Верѣдъ полянката волно растѣла една кичеста круша. Повѣе вѣтрецъ, а крушовитѣ листе трептятъ, сѣкашъ пѣятъ. Въ такова врѣме шумолятъ листата на всички дървета. Това шумолене е *пѣсенъта на гората*:

Обичатъ птицитѣ тази пѣсенъ, затова си правятъ гвѣзда въ горитѣ.

Това лѣто дългоклонестиятъ *косъ* си направи гвѣздо между клонитѣ на нашата горска круша. Веселъ е той и доволенъ. Сутринъ посрѣща зората съ сладкогласни свирки, денемъ се надсвирва съ медния овчарски ка-